

Ploaia

Nelu Preda

A-nceput de ieri să plouă și nu a mai încetat,
Eram obișnuită cu rouă, dar obiceiul s-a stricat.
Și plouă, plouă, plouă, necontenit, de-aseară,
Creându-ni-se nouă, senzații reci, de gheară .
Din ceruri luna pală, răzbate pritre nori,
O pâclă rece-opală, ne scutură-n fiori.
Stau păsări zgribulite, pitite în cordac,
La adăpost stau ciute, sub ramuri de copac.
Natura stă amorfă, murată, umezită,
Iar eu compun o strofă, în camera-ncălzită.
Aș vrea să ies afară, să fie iară soare,
Dar vremea rea, precară, dă junghiuri în picioare.
Iar sufletul cuprins, de neagră întristare,
Își caută învins, prilej de meditare.
Iar ropotul de ploaie, mă zgârie-n timpan,
De o monotonie, cam fără de liman.
Ușor, mă fură somnul, ca să visez aş vrea,
Doar soare cu duiumul, să uit de ploaia rea.
Peisaje tropicale, cu plaje însorite,
Să uit de umezeală și drumuri noroite.